

naravno pod pretpostavkom da je prodavalac za odnosni nedostatak odgovoran. Specijalno što se tiče pomanjkanja alata, za tu će okolnost prodavalac biti odgovoran ako se u prospektu za odnosno vozilo, ili inače, obavezao da će uz vozilo predati i odgovarajući alat.

B.J.

VIŠI PRIVREDNI SUD SR HRVATSKE

Drugostepena presuda od 3.IV 1969.

Vijeće: Gabro Badovinac, dr Dušan Arneri, dr Emilio Pallua

Prijevoz stvari morem - Odgovornost brođara i skladištara za štete prouzrokovane tokom iskrcaja tereta - Brođar ne odgovara za štete na teretu koje su prouzrokovane za vrijeme iskrcaja, a koje je prouzrokovao slagač, ako je brođar u ugovoru o prijevozu isključio odgovornost za te štete - Za ove štete odgovara slagač - Da li je šteta prouzrokovana tokom prijevoza ili za vrijeme iskrcaja ocjenjuje sud po svom slobodnom uvjerenju

Tužitelj je osiguratelj koji je primaocu nadoknadio štetu, prvotuženi je brođar koji je prevezao robu, a drugotuženi je slagač koji je prevezeni teret šećera iskrcao. Tužitelj protiv tuženika podiže tužbu za naknadu štete koja je prouzrokovana šećeru.

Rješavajući spor prvostepeni sud osudio je prvotuženog da plati tužitelju obračunskih dolara 1.662,84.- i 470,08.- Din, kao i da mu naknadi troškove od 1.484,85.- Din, a tužbeni je zahtjev protiv drugotuženog odbio iz razloga jer je nakon provedene rasprave i izvedenih dokaza utvrdio da je sporna šteta nastala za vrijeme dok je roba bila iskrćavana iz brođa, a iskrćavanje je vršio prvotuženi. Sud je utvrdio da iz provedenih dokaza slijedi da šteta na odnosnom šećeru nije nastala za vrijeme prijevoza robe morem jer je to utvrdjeno iskazom svjedoka, avarijskog komesara, koji je bio prisutan kod otvaranja brođskih grotala prilikom prispjeća brođa u luku, i koji je utvrdio da su vreće sa šećerom bile u dobroj kondiciji, i da je brođar poduzeo sve mjere da šećer bude uredno prevezen. Iz klauzule br.19 brođarskog ugovora od 6.X 1966.g. slijedi da je brođar oslobođjen od rizika i troškova iskrćavanja, te stoga ne snosi odgovornost za eventualnu štetu koja je nastala na robi za vrijeme iskrćavanja, stoga je sud tužbeni zahtjev prema drugotuženom odbio. Kako je u toku spora dokazano da je do oštećenja šećera u utuženom obimu došlo, tj. da je avarirano 1373 vreće šećera, te je oštećenje i njegova visina utvrdjena putem sudskog vještaka, to sud smatra da je do oštećenja i manjka šećera došlo

za vrijeme iskrcaja koji je vršio prvotuženi, te je on odgovoran za tako nastalu štetu.

Presudu žalbom pobija prvotuženi zbog povreda formalnog i materijalnog prava, i predlaže da se presuda u pobijanom dijelu preinači i tužitelj odbije sa zahtjevom prema prvotuženom, odnosno da se presuda ukine i stvar vrati prvostepenom sudu na ponovno raspravljanje i sudjenje.

Povredu prava prvotuženi vidi u tome što smatra da sud neosnovano uzima da je do oštećenja vreća i manjka došlo za vrijeme iskrcaja. Svoje stajalište u tom pitanju sud nije mogao zasnovati na zapisniku sudskog vještaka i izjavi avarijskog komesara, jer odnosni dokazi utvrđuju količinsko stanje robe i narav oštećenja, a ne uzroke iz kojih je do oštećenja došlo. Avarijski komesar utvrdio je da je šećer idealno dovezen i uskladišten obzirom na veliku količinu i vremenske prilike, te ističe da je i manipulacija istovara bila normalna i uobičajena, ali to sud nije uvažio. Ističe da je avarijski komesar naveo da se teško može izjasniti da li su vreće bile oštećene još u samom skladištu broda, ili je do oštećenja istih došlo prilikom prenašanja iz skladišta broda u skladišta na kopnu, kao i da se teško može izjasniti kako su radnici stivadora tj. prvotuženog radili, tj. da li su radili dužnom pažnjom. Obzirom na to sud nije mogao doći do zaključka da je za nastalu štetu isključivo odgovoran prvotuženi. Ističe da je sud propustio da putem analiza šećera utvrdi da li je oštećenje šećera nastalo od kišnice, ili od djelovanja morske vode, obzirom na činjenicu da je brod naišao za vrijeme putovanja na oluju, što je utvrđeno i pomorskim protestom.

• Drugostepeni sud je žalbu odbio iz ovih razloga:

Rješavajući spor prvostepeni sud je proveo sve dokaze i utvrdio sve činjenice odlučne za pravilno rješenje spora, pa je na temelju tako utvrđenog činjeničnog stanja donio presudu koju je iscrpno i jasno obrazložio. Tako utvrđeno činjenično stanje i obrazloženje presude ovaj sud u cijelosti prihvaća. Neosnovan je prigovor žalbe da prvostepeni sud zasniva svoju presudu samo na iskazima svjedoka, avarijskog komesara i sudskog vještaka.

Istina da sud težište u pogledu utvrđivanja uzroka i nastanka štete polaže na iskaze tih svjedoka i to s punom osnovom, međjutim sud je uvažio i ostale dokaze koje je proveo i naveo ih u obrazloženju svoje presude.

Iz provedenih dokaza očito slijedi da šteta nije posljedica pomorske nezgode koju je brod pretrpio u toku

putovanja, pa okolnost da je brod podnio pomorski protest uzeta je u obzir od strane suda; međjutim sud je provedjenjem potrebnih dokaza utvrdio da odnosna pomorska nezgoda nije imala nikakvog štetnog utjecaja na prevoženi teret.

Razmatrajući dokaze podnesene u toku spora a napose proteste koje je zapovjedništvo broda uputilo prvotuženom u toku iskrcaja robe očito je da su radnici prvotuženog prilikom iskrcaja postupali s nedovoljno pažnje, da su vreće navlačili, prljali vreće obucom, i da su se prilikom iskrcaja ukapali u skladište brodsko, te da je do oštećenja tereta i ambalaže dolazilo upravo nepažljivim postupkom i manipulacijom radnika prvotuženoga.

G.B.

VIŠI PRIVREDNI SUD SR HRVATSKE

Drugostepena presuda od 3.IV 1969.

Vijeće: Gabro Badovinac, dr Dušan Arneri, dr Emilio Pallua

Povreda člana posade pomorskog broda - Nadležnost suda - Primjena prava - Ugovor o zaposlenju - Dokaz o sadržaju stranog prava - Ako stranke, brodar strani državljanin i član posade njegovog broda jugoslavenski državljanin, nisu izričito u pismenoj formi ugovorile nadležnost koga stranog suda, za rješenje spora iz radnog odnosa nadležan je jugoslavenski sud, ako tuženi brodar u Jugoslaviji ima svoju imovinu - Kao imovina u ovom smislu dovoljna je i brodarova kaucija koju je on položio u Jugoslaviji radi oslobađanja svoga zaplijenjenog broda - Stranke za rješenje svojih odnosa iz ugovora o radu mogu ugovoriti primjenu jugoslavenskog prava - U nedostatku takvog ugovora odnosno ugovora o primjeni prava općenito prvostepeni sud odlučuje da li će se na radni spor primijeniti pravo zastare broda ili pravo države na čijem je teritoriju nastala povreda člana posade koja je ozljeda predmet spora - Ako se radi o brodaru stranom državljaninu i članu posade stranog broda jugoslavenskom državljaninu, a ozljeda člana posade nije nastala u Jugoslaviji, za primjenu jugoslavenskog prava potrebna je izričita ugovorna odredba stranaka - Ako su stranke sklopile usmeni ugovor o zaposlenju, sadržaj tog ugovora mora se dokazati podobnim dokaznim sredstvima - Sadržaj stranoga prava mora sudu dokazati stranka koja se poziva na njegovu primjenu, a ako je strani propis u originalu napisan na vanevropskom jeziku, mora biti preveden na jedan od evropskih jezika, a odredbe propisa koje dolaze do primjene na sporni odnos moraju biti prevedene i na naš jezik

Tužitelj je član posade jugoslavenski državljanin, a tuženik je brodar strani državljanin. Stranke su sklopile